

* * * Ο άνθρωπος βίος είναι έκτεταμένος κήπος ποτιστικός και καρποφόρος, ἐν ᾧ οἱ σπουδασταὶ καλλιέργουσι τὰ δαυκία, αἱ γυναῖκες τοῦ κόσμου τὴν ἀνθεμίδα (εἶδος χαμηλῆς), αἱ οἰκοδόμοι τοὺς βατράχους, οἱ διευθύνοντες ἑτερορρυθμοὺς ἑταιρίας τοὺς πίτυας, αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι τὴν καριὰν, αἱ Λέσβια τὴν βοδακινέαν, οἱ ὀφθαλμοῦντροι τὸ ἀγρικοκκύμελον, οἱ θωρωροὶ τὴν κασσίαν, οἱ μέθυσοι τοὺς ὀμφακας, οἱ τῶν θεάτρων ἐπιστάται τῆς ἀμυγδαλῆς καὶ οἱ γλύπται τὸ φύλλον τῆς ἀμπέλου.

* * * Ἡ γυνὴ ἔχει ἀνάγκην πάντοτε ἐνὸς στηρίγματος· ὅταν ὅμως ἐπιλαμβάνηται δύο, πίπτει.

* * * Αἱ πλεῖστοι τῶν γυναικῶν ἀγαπῶσι μᾶλλον νὰ κακολογῶσιν αὐτὰς διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν ἢ διὰ τὴν ὠραιότητά των.

* * * Ἐχομεν ἐν στόμα καὶ δύο ὄτα. Ἐντεῦθεν διδασκόμεθα ὅτι πρέπει ν' ἀκούωμεν πολλὰ καὶ νὰ ὀμιλῶμεν ὀλίγα.

* * * Τρία εἶνε τὰ δυσκολώτατα, τὸ φυλάττειν μυστικόν, τὸ λησμονεῖν ἀδικίαν καὶ τὸ καλῶς μεταχειρίζεσθαι τὴν ἀνέσιν.

* * * Αἱ ἡδοναὶ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς ἐλώδεις ἐκείνας γαίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναγκάζεται τις νὰ τρέχῃ εὐχερῶς χωρὶς νὰ σταματήσῃ ποτε τὸν πόδα του.

Foutenelle.

* * * Ἡ μὲν κακία εἶνε ποικίλη, ἡ δὲ ἀρετὴ μία.

* * * Ἐν τῷ ἀναλογίῳ (ἐνθα ὑπάρχουσι τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας) οἱ ψάλλται ἔχουσι τὸ στόμα ἐν τῷ χορῷ.

* * * Ὁ *Youture* εἶπεν ὀρθότατα· ἀῆ ὠραιότης εἶνε ἐπιστολὴ συστατική, ἣν δίδωσιν ἡ φύσις εἰς τοὺς εὐνοούμενους αὐτῆς.

* * * Ἡ εὐδαιμονία ὁμοιάζει πρὸς τὸ θῆραμα ὅταν σκοπῶμεν αὐτὸ μακρόθεν, ἀποτυγχάνομεν... Δὲν εἶναι μέγας ἀδάμας ὡς εἶπες, εἶνε ψηφιδωτὸν (μωσαϊκόν) ἐκ μικρῶν λίθων, ὧν οὐδεὶς ἔχει ἰσχὺν ἀληθῆ διὰ τοὺς ἄλλους.

Foutenelle

* * * Ἡ εὐδαιμονία ἐν μὲν τοῖς λεξικοῖς εἶνε ὄνομα οὐσιαστικόν· ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ βίου εἶνε ῥῆμα, ὅπερ σχηματίζεται ἐν μὲν τῷ παρελθόντι μετὰ τῆς ἀναμνήσεως, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι μετὰ τῆς ἐλπίδος, ἀλλ' ἐνεστῶτα δὲν ἔχει.

Galages

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Ἡ ἀνα κάλυψις τῆς φιλοσοφικῆς λίθου ἐγένετο ἀρτίως ὑπὸ τοῦ πανεφευρέτου Ἀμερικανοῦ Ἐδισων ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ αὐτοῦ τῷ Menl Park. Ἡ ἐφευρεσις συνίσταται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μέσων, δι' ὧν οὗτος δύναται νὰ ἐξαγάγῃ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπορριμάτων, ἢ σκωριῶν τοῦ χρυσοῦ καὶ ἑτέρον ποσὸν χρυσοῦ, λίαν ὑπερβάλλον τὸ μέχρι τοῦδε διὰ τῶν συνήθων μέσων ἐξαγόμενον. Πρὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς ἐφευρέσεως ὁ Ἐδισων συνῆψε συμβόλαια περὶ ἀγορᾶς τῶν ἀπορριμάτων τῶν μεγαλειτέρων χρυσορυχείων καὶ ἑταιρία συνέστη ἐπὶ τούτῳ. Ὡστε ἡ φιλοσοφικὴ λίθος, τὴν ὁποίαν οἱ ἀχλμιστὰς ἐζήτουν ἐπὶ το-

σοῦτον χρόνον ματαίως, εὐρήθη παρὰ τοῦ Ἐδισων ὡς ἀμοιβὴ τῶν ἐρευνῶν αὐτοῦ ἐπὶ ἐτέρῳ ἀντικείμενῳ.

* * * Ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀγίᾳ Σοφίᾳ ἐγένετο συνέλευσις τῆς λίαν περιέργου, ἥτις ἀπέβλεπε πρὸς συγχώρευσιν τοῦ Μωαμεθανισμοῦ, τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ τῆς εἰδωλολατρίας μετὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ σύστασιν νέου τινὸς θρησκείματος, συμβιβάζοντος τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ Ἀγία Σοφία θεωρεῖται μία τῶν ἀρχαιοτέρων ἐκκλησιῶν καὶ πιθανὸν ἡ ἀρχαιοτάτη. Ἀνεκτίσθη ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ περὶ τὸ ἔτος 532 μ. Χ. κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1453 μετεβλήθη εἰς Τζαμίον, ἀνασκευαθὲν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου πρὸ 32 ἐτῶν.

ΚΡΙΣΙΣ

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κατακλύζοντος ἡμᾶς ποιητικοῦ χειμάρρου, ὁ λόγιος νέος κ. Ν. Ἰγγλέτης ἐδημοσίευσεν εἰς ἴδιον φυλλάδιον τὸ Ἑλεγείον αὐτοῦ, τὸ ἀπαγγελθὲν ἐντολῇ τοῦ Φιλ. Σουλ. «αἱ Μοῦσαι» ἐν τῷ ὑπὲρ πάντων τῶν πεσόντων Ἑλλήνων τελεσθὲν Μνημοσύνῃ τῇ 30 Μαρτίου.

Εἶναι ἀλήθες ὅτι σήμερον ἡ ποίησις ἐξέπεσε τοῦ προσωρισμοῦ αὐτῆς καὶ τοῦ μεγαλείου, ἀφ' ἐνὸς μὲν, διότι οἱ πλεῖστοι τῶν νέων ἀσχολοῦνται εἰς τὸ νὰ γράψωσιν ἀηδεῖς στίχους, ἀνευ καλλιπειρίας, ἀνευ οὐδενὸς σκοποῦ ὠφελείας, μὲ φαντασίαν ταπεινὴν, ἀφ' ἐτέρου δὲ, διότι εὐρίσκοντες ὑποστήριξιν ἀπὸ τινων τοῦ ἀμυνομένου θαυμασμοῦ, τὸ «ρίπτουσιν ἑξω», κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, ἀμελοῦντες πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν βιοποριστικὴν, προσφέροντες εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἄχαρη στιχορρηγμάτων, ἀναγκάζοντες αὐτοὺς νὰ ἀηδιάσωσι πλέον καὶ αὐτοὺς τοὺς ὀλιγίστους γράφοντας ἀληθῶς μετὰ ζωηρᾶς φαντασίας καὶ καθαροῦ αἰσθήματος.

Εἰς ἐκ τῶν ὀλιγίστων τούτων εἶναι καὶ ὁ κ. Ν. Ἰγγλέτης, περὶ οὗ τὸ ἀρτι δημοσιευθὲν ποίημα μαρτυρεῖ· Ἐν αὐτῷ δύναται τις νὰ ἴδῃ διαλάμπον τὸ αἶσθημα τῆς πατρίδος, φαντασίαν ζωηράν καὶ γόνιμον, στιχορρηγίαν βέουσαν καὶ γλῶσσαν ἀρκετὰ εὐμελῆ.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'

Κατοικῶ μέσα στὴν πόλιν καὶ οὐδῶλος στὰ χωρία
Δὲν μ'εὐρίσκεις εἰς τοὺς οἴκους, εἰς τὰ σπήλαια συγχάζω,
Εἶμαι μέσα εἰς τοὺς φίλους, εἶμαι μέσα στὰ βιβλία

Κ' ἐμπροσθέν σου τοῦ φωνάζω.

Πῶς, ἀκόμη δὲν μ'εὐρήκες; πῶς, ἀκόμη καρτερεῖς;
Τρέξε εἶμαι εἰς τὴν γλῶσσαν κ' ἐκεῖ μέσα θά μ'εὐρήξ.

Ι. Δ. Ζώταλης.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 6 ἀριθ. Γρίφου.

Υς—χι—ονοι—μ—εν—Λακεδαιμόνιοι—κα—τα γη—ν
Ἀθηναί—ιδε—ναυς—ι.

Ἴσχυον οἱ μὲν Λακεδαιμόνιοι κατὰ γῆν,
Ἀθηναῖοι δὲ ναυσί·

Ἐλυσαν αὐτὸν αἱ κκ. Σοφία Λυμποπούλου, Κλεοπάτρα Νικοκλέους, Θεοδοσία Λελοῦδα, Πηνελόπη Τ. Λαζαρέτου, καὶ οἱ κκ. Φώτιος Μιχ. Κλαδάκης (Ἀθηναῖν), Π. Ζαγκλῆς (Ἀλεξανδρείας), Δημ. Κ. Λουῖζος καὶ Γεώργιος Δ. Διδόμου (Γαλαζίου).

Ἡ ἱστορία τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1878 τοῦ κ. Μ. Δ. Σεῖζανη, μετὰ εἰκονογραφίῳν, πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς Ἀθηναίδος.